

עמ"י 53528/07/14 - מדינת ישראל נגד מאיה דוידוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופטת שרה דברת - ס. נשיא

עמ"י 53528-07-14

תאריך דיון: 28 יולי 2014

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נגד

מאיה דוידוב (עצירה)

המשיבה

מתייצבים:

בשם המדינה - פקד צפניה כרבי

המשיבה וב"כ עו"ד אלי אונגר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע, כב' השופטת אורית ליפשיץ בתיק מ"י 49556-07-14 מיום 27/07/2014, אשר הורתה על שחרורה של המשיבה בתנאים מגבילים.

נגד המשיבה הוגשה בקשה למעצר, כאשר בבקשה לא צוין מספר הימים המבוקש. אך, בהחלטת בית משפט קמא צוין כי הבקשה היא למעצרה של המשיבה ל-3 ימים. מכל מקום, למשיבה יוחסה חשד של הלנת תושב זר, עבירה לפי סעיף 12א.א(א)(א) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

הבקשה למעצר באה על רקע הגשת הצהרת תובע להגשת כתב אישום יחד עם בקשה למעצר עד סיום ההליכים.

בית המשפט קמא, קבע כי קמה עילה למעצר לאור קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, בשל מסוכנותה של המשיבה, אולם ציין כי המסוכנות הנטענת קמה רק כלפי שוהה בלתי חוקי שהינו בן זוגה, אשר מעצרו הוארך ולא כלפי הלנה של שוהים בלתי חוקיים אחרים.

במכלול הנסיבות מצא בית המשפט קמא לשחרר את המשיבה לאחר ששקל את חומרת המעשים המיוחסים לה, היותה אם לילדים קטינים, מעצרו של בן זוגה אותו הלינה בביתה, מצא לנכון לשחררה בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בביתה, עד ליום 29/07/2014, אי יצירת קשר עם בן הזוג, התחייבות עצמית והפקדה במזומן בסך 750 ₪.

בערר שהוגש נטען כי המסוכנות הנשקפת מהמשיבה הינה כלפי כל אדם בישראל, שעה שהמשיבה ידעה שהיא מלינה אדם שלא עבר את הבדיקות הביטחוניות הדרושות שנכנס לארץ בתקופה רגישה זו, הרי המסוכנות הנשקפת ממעשיה גדולה שבעתיים. עוד נטען, כי אין מדובר בעבירה מקרית, כיוון שלמשיבה הרשעה קודמת ב-7 מקרים של הלנה תושב זר והיא אף ריצתה מאסר בשל כך. עוד נטען, כי היה על בית המשפט ליתן את הדעת שניתנה בתיק הצהרת תובע ולא היה מקום לדון בסוגיית המעצר, כבר בשלב זה, אלא לאפשר לעוררת להגיש כתב אישום ורק אז לבדוק אם קיימת חלופה למעצר ואין זה מקרה יוצא הדופן בו יש לחרוג מכלל זה.

ב"כ המשיבה טען שמדובר בהלנה של בן זוג, אשר לצדדים ילד משותף. כמו כן, ציין כי עברה של המשיבה עליו סומכת העוררת בבקשתה הוא מהעבר הרחוק, כיוון שהעבירות בוצעו בשנים 2005-2006, אך היא הורשעה רק ביום 10/09/2009 ולא היה טעם להאריך את המעצר, כיוון שממילא לא היה מקום למעצרה במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים.

דין הערר לדחיה.

טענת העוררת שאין מקום לבחון חלופת מעצר בעת שקיימת הצהרת תובע אין לה בסיס. נכון הדבר שלא בכל מקרה ולא בכל מצב יש אפשרות והנתונים הדרושים כדי לבחון חלופת מעצר בעת בקשה להארכת מעצר ימים, על סמך הצהרת תובע, אך דווקא במקרה שבפני מחויב הדבר כפי שעשה בית המשפט קמא.

צודק גם ב"כ המשיבה שאלמלא עברה של המשיבה, לא הייתה מוגשת הבקשה שכאן. נכון הדבר שהמשיבה הורשעה בעבר בגין 7 עבירות של הלנת תושב זר, עבירות שבוצעו בין השנים 2005-2008 והורשעה בגין מעשה זה ביום 10/09/2009 ואף ריצתה מאסר, אך מאז בוצע מעשה העבירה האחרון לפני כ-6.5 שנים, לא הורשעה בעבירה נוספת ואף אין תלויים נגדה תיקי מב"ד בגין העבירה נשוא הערר שבפני.

מסכימה אני גם עם ב"כ המשיבה שבנסיבות של התיק שכאן, גם אם הייתה מוגשת בקשה למעצרה של המשיבה עד סיום ההליכים נגדה, הרי שבסופו של יום היה בית המשפט משחרר אותה בתנאים מגבילים, כפי שהקדים ועשה בית משפט קמא.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה הערר בשני שינויים: האחד, תיחתם ערבות צד ג' של בתה הגב' מורן קוסייב

בסך של 5,000 ₪ והפקדה במזומן תעמוד על 1,400 ₪.

ניתנה והודעה היום
א' אב תשע"ד,
28/07/2014
במעמד הנוכחים.
שרה דברת,
שופטת,
ס.נשיא